

הבא הוא יין המשמר.
ועד כן ישראל קדושים צריכים
לשמר את זה על הכל, משום
שנקשר במקום העולם הבא.
ומשום כך הקדוש ברוך הוא
מתברך ביין יותר מאשר בכל,
משום שהוא משמח את צד
השמאל, ובתוף שמחתו נכלל
בימין. וכשהכל נעשה ימין, אז
השם הקדוש בשמחה, וברכות
נמצאות בכל העולמות.
ובמעשה שלמטה יתעורר מעשה
שלמעלה, ועל כן מזמינים יין
בנגד יין.

ומשום שהוא שמור למעלה,
צריך לשמר אותו למטה, וכל
שמירתו היא קדשה לישראל, ומי
שפוגם אותו למטה בצד
הטמאה, הוא טמא בעולם הזה
ואין לו חלק לעולם הבא, המקום
ששורה אותו היין המשמר. הוא
לא שמר אותו, הוא לא ישתמר
לעולם הבא. הוא טמא אותו,
יטמאו אותו באותו העולם, ולא
יהיה לו חלק באותו יין של
העולם הבא. אשרי ישראל
שמקדשים את נפשם בקדשה
עליונה, ושומרים מה שצריך
לשמר, ומקדישים את המלך
בשמירה העליונה הזו. אשריהם
בעולם הזה ובעולם הבא.

פתח אותו הילד ואמר, (משלי כט)
מלך במשפט יעמיד ארץ וגו'.
מי המלך? זה הקדוש ברוך הוא.
במשפט - זה יעקב, שהוא הפלל
של האבות. ואיש תרומות, כתוב
תרומת, כמו שנאמר (שמות כה)
וזאת התרומה. ואיש תרומות -
זה עשו, ששואל על תרומות
ומעשרות כל יום, ולא עושה
דבר. ואיש תרומות, שאינו
משפט, שהרי תרומה היא

ואסתאב איהו, ולא הוא מסטרא דישראל,
ולית ליה חולקא בעלמא דאתי. דהא ההוא
עלמא דאתי, יין דמנטרא איהו.

ועד דא ישראל קדישין, בעיין לנטרא דא על
כלא, בגין דאתקשר באתר דעלמא דאתי.
ובגין כך, ביין אתבריך קדשא בריך הוא יתיר
מכלא, בגין דאיהו חדי לסטרא שמאלא, ובגו
חדוותא דיליה אתפליל בימינא. וכד אתעביד
כלא ימינא, כדין שמא קדישא בחידו, וברפאן
משתפחי בכלהו עלמין. ובעובדא דלתתא
יתער עובדא דלעילא, ועל דא מזמני יין
לקביל יין.

ובגין דאיהו מנטרא לעילא, בעי לנטרא ליה
לתתא, וכל נטירו דיליה קדשה הוא
לישראל, ומאן דפגים ליה לתתא בסטרא
דמסאבותא, יסתאב איהו בהאי עלמא, ולית
ליה חולקא בעלמא דאתי, אתר דההוא יין
דמנטרא שריא. הוא לא נטיר ליה, לא יתנטר
הוא לעלמא דאתי. (דף מ' ע"ב) הוא סאיב ליה,
יסאבון ליה בההוא עלמא, לא יהא ליה
חולקא בההוא יין דעלמא דאתי. זכאין אינון
ישראל, דמקדשי נפשייהו בקדושה עלאה,
ונטרי מה דאצטריך לאתנטרא, ומקדשי
למלכא בנטירו עלאה דא. זכאין אינון בעלמא
דין ובעלמא דאתי.

פתח ההוא רביא ואמר, (משלי כט) מלך במשפט
יעמיד ארץ וגו'. מאן מלך. דא קדשא
ברוך הוא. במשפט דא יעקב, דאיהו כללא
דאבהן. ואיש תרומות, תרומת פתיב, כמה
דאתאמר (שמות כה) וזאת התרומה. ואיש
תרומות, דא עשו, דבעי על תרומות ועל
מעשרות כל יומא, ולא עביד מדי. ואיש

תרומות דלאו איהו משפט. דהא תרומה אסתלקותא דרחמי, בגין דא